

Kiakko kiahtoo

Suomen nuorten jääkiekkjoukkue voitti maailmanmestaruuden Kanadassa. Saavutuksen arvoa nostaa nimenomaan se, että voitettiin ensimmäistä kertaa Kanadassa, jääkiekon syntymaassa, jossa lätkä hallitsee kaikkea. Rekisteröityjä pelaajia on eniten niin määrällisesti kuin asukasluvuun suhteutettuna. Matkalla mestaruuteen nuoret pelaajamme musersivat myös kanadalaiset ennakkosuosikit.

Suomen urheilulla ei ole mennyt viimeaikoina kummoisesti. Suomalaisia on pidetty yksilölajien hallitsijoina, joissa tasomme on pitkään hiipunut. Menestystä tulee nyt nimenomaan suosituissa maailmalla laajasti harrastetuissa joukkuelajeissa.

Nuorten jääkiekkomenestyksen jälkeen niin ruutuun kun lehtienkin palstoille on pullahtanut toinen toistaan pätevämpiä asiantuntijoita. Kuin yhteen ääneen vakuutetaan, että menestys poikii hyvästä seuratyöstä ja pätevistä yksilöiden ohjauksesta. Näin nimenomaan jääkiekkoseuroissa.

Tästä seuraa väistämättä johtopäätös, että perinteisissä menestyslajeissamme seuratyö ei ole ollut hyvää eikä yksilöiden ohjaus kunnollista. Huippu-urheiluyksikön kaunopuheiset kihot ovat hehkuttaneet urheilijan polkua ja laittaneet urheilijaa keskiöön. Siis missä mättää?

Jos missä niin maastohiihdossa suomalaisten pitäisi pärjätä. Harrastajia kertyy niukasti, ja kansainvälinen kilpailu kesälajeihin verrattuna on vähäistä. Olosuhteet suosivat meitä, ja tietotaitoa pitäisi löytyä. Maastohiihdon rahapalkinnotkin ovat kipuamassa kohtuullisiksi.

Palataanpa vielä nuorten jääkiekkoon. Suomalaiset juniorijoukkueet ovat voittaneet vuodesta 2014 viisi 18- tai 20-vuotiaiden maailmanmestaruutta. Maailman parhaimmat kiekkomaat ovat osallistuneet kaikkiin näihin turnauksiin.

Vuonna 2001 näiden mestarijoukkueiden pelaajat olivat kahdesta seitsemäänvuotiaita. He elivät sitä ikää, jolloin he ja heidän vanhempansa katselivat ja valitsevat kiinnostavia harrastuksia. Millaisia urheilulajeja valittiin?

On väitetty, että lupaavia jääkiekkoilijoita tulee vain Helsingistä, Turusta ja Tampereelta, joissa lätkästä on muodostunut ihmisten yhteinen asia. Tampereella jo päiväkodeissa suuntaudutaan kiekkoon ja jopa tiettyyn joukkueeseen.

No, mistä viimeisimmän mestarijoukkueemme pelaajat ovat lähtöisin? Jaetaanpa Suomi karkeasti neljään osaan: kolme jääkiekkokaupunkia, etelän ruuhka-Suomi, keskiset maakunnat ja susirajan takainen harvaanasuttu maa. Yllättäen joukkueen jäsenet jakautuvat melkeinpä tasan näiden alueiden kesken.

Lupaavia jääkiekkoilijoita näyttää kasvavan siis yhä enemmän alueilla, joilla yksilölajit ja erityisesti maastohiihto ovat jyllänneet ja joilla hiihtoa on arvostettu yli kaiken. Mistä tämä kielii ja mistä se voisi johtua?

Tuli jo mainittua vuosi 2001. Toimittuani aika kauan lasten valmentajana meillä pienessä lajissa, tenniksessä, tuli juteltua niitä näitä. Toistuvasti sai kuulla, ettei hiihtoa kannata harrastaa. Maine on huono. Kiusataan ja kysellään, että hoi, onkos hemohessit hallussa.

Huippu-urheilijaksi kasvamisessa sopiva ja käypä aikayksikkö on noin sukupolvi. Satoa niitetään ja puidaan nyt.

pajen.fi